

# РЕШЕНИЕ

№ 2914

гр. София, 29.04.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,**  
в публично заседание на 04.04.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Геновева Йончева**

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1552** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление: район „Л.“, [улица], офис 1, представлявано от управителя Г. К. П., чрез адв. Е. А., против Решение № ПИ-28/09.02.2022 г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството с вх. № 53-06-594/26.01.2022 г. срещу Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 ДОПК с изх. № С220022-139-0000048/13.01.2022 г., издадено от публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С..

В жалбата е изложено становище за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, като се твърди, че същото е издадено в противоречие на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъобразяване с целта на закона. Посочва се, че е нарушена разпоредбата на чл. 195, ал. 6 ДОПК, тъй като обезпечаването на публичните задължения не е извършено по тяхната балансова стойност, а въз основа на данъчната им оценка. Развити са доводи за свръхобезпеченост, тъй като всеки един от имотите на дружеството бил годен самостоятелно да послужи като обезпечение на задълженията на дружеството, доколкото има балансова стойност, многократно надвишаваща размера на установените с РА задължения, възлизащи на 287 326,20 лв. По този начин се стигало до засягане правата и законните интереси на дружеството в по-голяма степен от

необходимата за целта и очевидно не е съразмерно със задължението, което се обезпечава. Поддържа се, че публичният изпълнител служебно следва да предприеме действия за отмяна на обезпечението при съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане, съгласно чл. 208, ал. 1, изр. второ от ДОПК, което в случая не е сторено. Изложени са доводи за нищожност на ППДНПОМ изх. № С220022-139-0000048/13.01.2022 г., тъй като дружеството по не било уведомено за поисканото от публичния изпълнител продължаване на предварителните обезпечителни мерки от съда. Липсвало позоваване на цитираните в решението определения на АССГ в ППДНПОМ от 13.01.2022 г. и не ставало ясно дали са спазени изискванията на чл. 121, ал. 6 ДОПК. Поддържа се, че по отношение на предварителните обезпечителни мерки, наложени с ПНПОМ от 27.05.2020 г., искането до съда е било направено на 28.09.2020 г., т.е. един ден след изтичането на 4-месечния срок. Поддържа се, че наложените предварителни обезпечителни мерки към 28.09.2020 г. е следвало да бъдат прекратени на основание чл. 121, ал. 4 ДОПК. Иска се от съда да прогласи за нищожно ППДНПОМ изх. № С220022-139-0000048/13.01.2022 г., алтернативно съдът да укаже на публичния изпълнител да измени постановлението, като продължи действието на обезпечителната мярка „възбрана“ само върху недвижим имот: Земеделска земя, К. 40004.21.109, трайно предназначение на територията: земеделска; начин на трайно ползване: за друг вид застрояване; категория на земята 4; площ 45 326 кв.м., находяща се в [населено място], общ. Р., обл. П., с балансова стойност към 31.12.2021 г. в размер на 1 045 933,83 лв. и да отмени останалите обезпечителни мерки.

В съдебно заседание дружеството е представлявано от адв. И., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноси, за което представя списък.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП – С., чрез юрк. Г., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Излага становище, че са спазени изискванията на чл. 121, ал. 6 ДОПК. Сочи, че предложения за обезпечение имот е с данъчна оценка в размер на 99 525,10 лв., което не обезпечавало публичното вземане. Счита, че в случая не е налице свръхобезпеченост. Претендира разноси, за които представя списък.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след преценка на представените по делото доказателства, както и цялостна проверка на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, намира за установено от фактическа следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-2222102000986-020-001/21.02.2020 г. /л. 40/ е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения по ЗДДС и корпоративен данък за периода 01.01.2014 г. - 31.12.2019 г. Със Заповед № Р-2222102000986-023-001/11.06.2020 г. ревизионното производство е спряно за срок от 3 месеца от 11.06.2020 г. до 11.09.2020 г. при установяване наличието на обстоятелства по чл. 34, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, посочени в молба на ревизираното лице.

В хода на ревизията са констатирани обстоятелства, водещи до извод, че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения, а именно: дружеството няма собствени МПС-та, декларирало е счетоводна загуба за 2018 г. в декларация по чл. 92 ЗКПО, няма подадени ГФО за периода 2016 г. до 2018 г., няма назначени лица по трудови договори.

По мотивирани искания за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с № Р-2222102000986-039-001/13.03.2020 г. /л. 41/ и №

P-2222102000986-039-002/18.05.2020 г. /л. 46/ на главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, са издадени две постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК - с изх. № С200022-023-0000926/16.03.2020 г. /л. 43/ и с изх. № С200022-023-0001687/27.05.2020 г. /л. 37/.

За обезпечаване на очаквано публично вземане с ПНПОМ на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК с изх. № С200022-023-0000926/16.03.2020 г. е наложена възбрана върху недвижими имоти, с балансова стойност 0,00 лв., както следва:

- земеделска земя, К. 40004.21.110 с площ 4 500 кв.м.;
- земеделска земя, К. 40004.21.105, с площ 1 590 кв.м.

С постановление с изх. № С200022-023-0001687/27.05.2020 г. са наложени обезпечителни мерки, както следва:

1. Възбрана върху недвижими имоти:

- земеделска земя, К. 40004.22.16 с площ 80 365 кв.м. с данъчна оценка 154 304,60 лв.;
- земеделска земя, К. 40004.21.109 с площ 45 326 кв.м. с данъчна оценка 99 525,10 лв.;
- земеделска земя, КИД40004.21.104 с площ 418 кв.м. с балансова стойност 0,00 лв.

2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], за сумата от 92 113,39 лв.

По искания на публичния изпълнител са образувани съдебно-административни производства по чл. 121, ал. 5 ДОПК за продължаване срока на предварителните обезпечителни мерки, наложени с ПНПОМ изх. № С200022-023-0000926/16.03.2020 г. и ПНПОМ изх. № С200022-023-0001687/27.05.2020 г. С определения на АССГ по адм. дело № 5561/24.07.2020 г. и адм. дело № 6325/2020 г. е продължен срока на обезпечителните мерки до приключване на ревизионното производство.

Ревизионното производство е приключило с издаване на РА № P-22221020000986-091-001/13.12.2021 г., с който са установени задължения в размер на 287 326,20 лв., в това число главница в размер на 207 531,48 лв.

Издадено е Постановление с изх. № С220022-139-0000048/13.01.2022 г., с което публичният изпълнител е постановил продължаване действието на наложените предварителни обезпечителни мерки по двете постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК с изх. № С200022-023-0000926/16.03.2020 г. и с изх. № С200022-023-0001687/27.05.2020 г.

С постановлението по чл. 121, ал. 6 ДОПК, за обезпечаване на публичното вземане, установено с ревизионния акт, са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Възбрана върху следните недвижими имоти:

- земеделска земя, К. 40004.21.110 с площ 4 500 кв.м. с балансова стойност 0,00 лв.;
- земеделска земя, К. 40004.21.105, с площ 1 590 кв.м. с балансова стойност 0,00 лв.;
- земеделска земя, К. 40004.22.16 с площ 80 365 кв.м. с данъчна оценка 154 304,60 лв.;
- земеделска земя, К. 40004.21.109 с площ 45 326 кв.м. с данъчна оценка 99 525,10 лв.;
- земеделска земя, КИД40004.21.104 с площ 418 кв.м. с балансова стойност 0,00 лв.

2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], за сумата от 33 496,50 лв.

С искане вх. № 53-04-26/11.01.2022 г. дружеството поискало спиране на изпълнението

на РА № P-22221020000986-091-001/13.01.2021 г.

С Решение № 147/28.01.2022 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С., при ЦУ на НАП /л.50/ е спряно изпълнението на ревизионния акт, във връзка с представени доказателства от ревизираното лице – Договор за покупко-продажба от 26.03.2007 г. /л.27/ на два имота, представляващи частна общинска собственост, съответно с номер №021005 и площ 51,836 дка и с №022016 и площ 80,367 дка, за сума в размер на 2 222000,00 лв.; два броя Заповеди за отписване от актовете книги на недвижимата собственост на [община]/л.29-30/, счетоводна справка /л.31/, от която е видно, че балансовата стойност на двата имота е в размер на 2 651 390,15 лв.

Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 ДОПК с изх. № С220022-139-0000048/13.01.2022 г. е обжалвано с жалба вх. № 53-06-594/26.01.2022 г. по административен ред /л.22/, въз основа на която е постановено процесното Решение № ПО-28/09.02.2022 г., с което жалбата е оставена без уважение.

Решението е връчено на дружеството по електронен път на 11.02.2022 г., видно от приложеното на л. 20 удостоверение за извършено връчване по електронен път. Жалбата, въз основа на която е иницирано настоящото производство е депозирана на 15.02.2022г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл. 197, ал. 1 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 1 ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. С оглед цитираната разпоредба и предвид представената Заповед № 666/30.09.2021 г. /л. 21/, съдът намира, че обжалваното решение е издадено от материално и териториално компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на акта, като в него в достатъчна степен са изложени мотивите на органа, обусловили отхвърляне на подадената пред него жалба. Не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на дружеството.

Съгласно чл.121, ал.6 ДОПК действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5. Видно от текста на визираната разпоредба, продължаването на наложените обезпечителни мерки се осъществява с нов акт (ново постановление), който следва да бъде издаден в едномесечен срок от датата на издаване на ревизионния акт. В случая ревизионният акт е издаден на 13.12.2021г., а постановлението за продължаване срока на обезпечителните мерки – на 13.01.2021г. Следователно спазено е условието на чл.121, ал. 6 ДОПК и постановлението е издадено в едномесечен срок от датата на ревизионния акт. Независимо от това, съдът намира че актът, както и

потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП, са незаконосъобразни.

С постановлението по чл. 121, ал. 6 ДОПК е продължено действието на наложените обезпечителни мерки по Постановления с изх. № С200022-023-0000926/16.03.2020 г. и изх. № С200022-023-0001687/27.05.2020 г за обезпечаване на следните обезпечителни мерки: възбрана върху: земеделска земя, К. 40004.21.110 с площ 4 500 кв.м. с балансова стойност 0,00 лв.; земеделска земя, К. 40004.21.105, с площ 1 590 кв.м. с балансова стойност 0,00 лв.; земеделска земя, К. 40004.22.16 с площ 80 365 кв.м. с данъчна оценка 154 304,60 лв.; земеделска земя, К. 40004.21.109 с площ 45 326 кв.м. с данъчна оценка 99 525,10 лв.; земеделска земя, КИД40004.21.104 с площ 418 кв.м. с балансова стойност 0,00 лв., както и запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], за сумата от 33 496,50 лв. Размерът на публичните задължения на дружеството е 287 326,20 лв.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 6 ДОПК съдържа общото правило, че обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: 1. по данъчната оценка; 2. по застрахователната стойност; 3. по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица. Нормата на чл. 195, ал. 7 ДОПК изрично сочи, че обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5.

В случая напълно немотивирано и в противоречие със закона публичният изпълнител е посочил балансова стойност на част от активите 0.00 лева, а за друга част е възприета сумата на имотите по данъчната им оценка. Всички възбранени имоти са част от УПИ № 021005 и УПИ № 022016, които са придобити по силата на Договор за покупко-продажба от 26.03.2007 г. В него е посочена обща продажна цена на имотите 2 222 000 лева. Освен договора, по делото е приложена и счетоводна справка за балансовата стойност на УПИ № 021005 – 51 836 кв.м в землището на [населено място], местност „Станимашки път“ и на УПИ № 022016 – 90 367 кв.м в землището на [населено място], местност „Капсидата“, заведени в сметка 201 „Земи (терени)“, която към 31.03.2008 г. е била 2 646 407.45 лв. След инициирана процедура за промяна на предназначението на земеделските земи за неземеделски нужди и образуване на УПИ № 021005 и УПИ № 022016 – логистичен център, административни сгради, разширение на полски път, дружеството е подало данъчни декларации по чл. 17, ал. 1 ЗМДТ и с преведената такса за разглеждане и изменение на ПУП, е увеличило балансовата стойност на УПИ № 021005 в сметка 201 „Земи (терени)“. Видно от приложената на л. 31 от делото счетоводна справка общата балансова стойност на двата имота е 2 651 390.15 лв. Тези документи са представени от жалбоподателя още в хода на ревизията и от тях категорично се установява, че възбранените активи нямат нулева балансова стойност. Именно поради това изпълнението на РА е спряно с Решение № 147 от 28.01.2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С.. В това решение е констатирано, че балансовата стойност на активите към 31.12.2021 г. е в размер на 2 651 390,15 лв. Въпреки това, публичният изпълнител е издал постановлението за продължаване на обезпечителните мерки върху всички активи на дружеството.

Вярно е, че след спиране на РА, с Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. № С220022-024-0005348/18.02.2022 г. е отменен наложения на дружеството запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки на

дружеството в [фирма]. Няма данни другите обезпечителни мерки да са били заменени по реда на чл. 199, ал. 1 ДОПК. От постановлението е видно, че същото се издава във връзка с молба вх. № С 220022-000-0030193/26.01.2022 г. за отмяна на наложени обезпечителни мерки, като публичният изпълнител е констатирал несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичните задължения. Посочено е, че представената балансова стойност на актива с Договор за покупко-продажба от 26.03.2007 г. покрива размера на задължението, поради което възбранените имоти могат да послужат като обезпечение на установените данъчни задължения. Въпреки тази констатация на публичния изпълнител е отменен единствено запора по отношение банковите сметки на дружеството.

За да не се допусне свръхобезпечаване и непропорционално засягане на правната сфера на лицата, в несъответствие с посочената в закона легитимна цел на обезпечителните мерки, ДОПК е предвидил начин и ред за оценяване на обезпечените активи. В случая този процесуален ред е напълно игнориран, тъй като, дори да се приеме, че публичният изпълнител не е разполагал с данни за балансовата стойност на част от активите на ревизираното лице (обстоятелство, което пряко се опровергава от приложените по делото доказателства), то органът е следвало не да приема, че е нулева, а да събере и използва данни за данъчната оценка на активите, която по неясни причини е използвана за една част от имотите от УПИ № 021005. Нарушаването на установените в чл. 195, ал. 6 ДОПК правила относно оценката на имуществото, върху което са наложени предварителните обезпечителни мерки, води до невъзможност да бъде извършен съдебен контрол дали в конкретния случай е спазено и изискването на чл. 195, ал. 7 ДОПК, според който обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата и на чл. 198, ал. 2 ДОПК, който допуска налагането на няколко вида обезпечения, но на обща сума до размера на вземането. На практика разпоредбата на чл. 198, ал. 2 ДОПК е грубо нарушена чрез налагането на няколко обезпечения с две отделни постановления, действието на всяко от които е продължено с процесното постановление, като всеки от актовете по чл. 212, ал. 1 ДОПК е за пълния размер на предполагаемото вземане. Горното налага извод за незаконосъобразно приложение на разпоредбата на чл. 198, ал. 2 ДОПК и превратно упражняване на правомощия от страна на публичния изпълнител.

В заключение съдът намира, че процесното ППДНПОМ и потвърждаващото го решение са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

При този изход на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за разноси, такива му се дължат за размера на заплатената държавна такса от 50 лв.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 3 ДОПК, Административен съд - София-град, III отделение, 75 състав,

### **Р Е Ш И :**

**ОТМЕНЯ** Решение № ПИ-28 от 09.02.2022 г. на Директора на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С., и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

**ОТМЕНЯ** Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 ДОПК с изх. № С220022-139-0000048/13.01.2022 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С..

**ОСЪЖДА** Териториалната дирекция на Национална агенция по приходите - С. да заплати на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление: район „Л.“, [улица], офис 1, разноски за съдебното производство в размер на 50 /петдесет/ лева.

На основание чл. 197, ал. 4 ДОПК решението не подлежи на обжалване.

Същото да се съобщи на страните с изпращане на препис по реда на чл. 137 АПК.

**СЪДИЯ:**